

Spårvagnsspegeln.

Det räcker som bekant icke att titta framåt när man skall stiga af en spårvagn — och ännu mindre när man företar ett tvåkronorshopp. Man måste också slunga ett bekymradt öga bakom sig för att utforska om icke tilläfvventyrs någon fransusande bil från det hållet traktar efter ens lif.

Berlins spårvägsförvaltning har beaktat dessa bekymmer och till deras lindrande infört en liten reform som synes nog så efterföljansvärd. Vid bakre plattformen har nämligen anbragts en liten spegel på sätt som bilden här ofvan utvisar och i denna kan man lätt öfvertyga sig om att farvattnet är fritt. Men spegeln har äfven sin stora olägenhet, som spårvägspersonalen också redan har kunnat konstatera. Damerna kunna icke passera förbi utan att stanna åtminstone några ögonblick och öfvertyga sig om att frisyren är som den skall vara och att hatten sitter rätt. En Berlintidning påstår — men det är antagligen endast förtal — att damerna visat sådan förståelse för reformen att de gjort hemställan om en krustång och ett litet reservupplag hårnålar invid spegeln.

Låt oss också få speglar här i Stockholm, bäste hr Walden, äfven utan krustång och hårnålar.